

Kl. 19.50

Der er ikke mange sagsbehandlere, der ved særlig meget om reglerne om gæld, og derfor synes jeg, man kunne bruge anledningen, når nu man vil lave lidt mere forenklede regler og vil have, at der ikke er lige så mange, på hvem man skal bruge uforholdsmæssigt mange ressourcer for at inddrive penge fra – folk, der alligevel ikke har penge – til at give de her mennesker, der nu ikke skal have den opgave længere, kompetencerne til i stedet at lave gældsrådgivning. Det synes jeg ville være en god måde at bruge offentligt ansatte på og sikre, at der var nogle, som kunne forebygge gældsproblemerne.

Så vi har mange kritikpunkter til det her lovforslag, men der er også mange steder, hvor vi vil gå ind og prøve at se, om der ikke kan blive nogle ændringsforslag, som kunne føre til nogle forbedringer for nogle af de mennesker, der har de allerstørste problemer i vores samfund og et af de problemer, som stadig er et kæmpe tabu.

For faktisk er det sådan, at mange af de mennesker, der har gældsproblemer, simpelt hen ikke tør fortælle om det. Det er så flovt, at det ikke er noget, man har lyst til at snakke med nogen om, og derfor vil vi sikkert heller ikke få henvendelser fra foreninger af gældsplagede borgere eller andet. For mange er det værre at fortælle, at de ikke har styr på økonomien, end at fortælle, at de har et alkoholmisbrug eller har været udsat for incest. For gæld er endnu ikke noget, der er anerkendt som et samfundsproblem, noget, som vi bør gøre noget fælles for at forebygge.

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Jeg er bange for, at jeg næsten kommer til at gentage noget af det, jeg har spurgt hr. Verner sen om tidligere i dag, og det kunne måske tages som et udtryk for, at jeg mangler fantasi.

Men nu har jeg hørt, at Enhedslisten bekymrer sig meget om det her med, at man gør Landskatteretten til klageinstans – det er så, hvad det er, og det kan vi jo så diskutere – og at Enhedslisten også gerne vil have noget gældsrådgivning lagt ind i lovforslaget.

Hvis vi nu hypotetisk forestillede os, at de ting blev ordnet, hvad ville Enhedslisten så stemme? Ville de så stemme for og være med til at tage et ansvar for lovgivningen her i Folketinget? Det er ikke så tit, det sker, men det kunne jo være, at vi var så heldige, at det skete.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det er ikke så tit, det sker med den regering og det flertal, vi har i øjeblikket, som primært vil give til de rige og tage fra de fattige. Vi vil jo helst den anden vej, så det er svært at blive enige.

Som jeg indledte med at sige, har vi en række indvendinger, som vi fremførte i forbindelse med det tidligere forslag, og som også gælder i forbindelse med det her forslag, om hele økonomien, hvor kommunerne i den grad kommer til at mangle penge. Det gælder f.eks. hr. Mikkel Denckers egen kommune, Hvidovre, der har beregnet, at de kommer til at mangle 28-30 stillinger, der skal skæres på ældre- eller børneområdet. Det synes vi alene er indvending nok mod, at vi kan støtte forslaget.

Så er der hele spørgsmålet om de ansattes vilkår, som ikke er afklaret, og hvor der også stadig væk er risiko for, at den her lov kan være i strid med grundloven. Og vi vil ikke stemme for en lov, hvis der er tvivl om, om den er i strid med grundloven, og heller ikke så længe, der er så store problemer med hensyn til de ansatte.

Så jeg har svært ved at forestille mig, selv om nogle af de andre ting bliver rettet, at regeringen og Dansk Folkeparti vil lave så meget om på hele kommunalreformen, at vi vil kunne stemme for.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren, og så er det skatteministeren.

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til fru Line Barfod, der på så malende vis fremkom med alle de gode argumenter for lovforslaget, og som så præcist, at jeg ikke tør forsøge at gøre det bedre selv, nævnte, hvor vigtigt det var at få skabt retssikkerhed på et område, hvor der har været alt for stor usikkerhed og forskel i praksis. Og tak for, at fru Line Barfod nævnte, at det var vigtigt, at vi nu fik lavet et ensartet system.

Fru Line Barfod argumenterede så flot for lovforslaget, at jeg slet ikke vil forsøge at gøre det bedre. Jeg vil bare sige tak og studere udskriften af førstebehandlingen nøje, når jeg skal forklare om baggrunden for lovforslaget i fremtiden.

Det, jeg så med mine sikkert noget fattigere ord vil sige i dag, er, at målet for regeringen er at få skabt en større retssikkerhed, en større effektivitet og en større klarhed med hensyn til inddri-